

**INSTANȚA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
Judecătoria de Contencios Administrativ și Fiscal
Arad nr. / ... / 2008 - 08.07.2009**

DECIZIA CIVILA Nr.

Decizia din data de 27 Octombrie 2009

PREȘEDINTE :

JUDECĂTOR :

JU DECĂTOR :

GREFIER : ...

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta SC X SRL Păuliș, împotriva sentinței civile nr. / 22.04.2009 pronunțată în dosar nr. / 108/2008 al Tribunalului Arad în contradictoriu cu pârâta intimată DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE ARAD, având ca obiect contestație act administrativ fiscal

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă în reprezentarea reclamantei avocat, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată că s-a pus la dosar prin serviciul de registratură al instanței întâmpinare din partea pârâtei și concluzii scrise din partea reclamantei recurente.

Reprezentantul reclamantei recurente nu solicită termen pentru a lua cunoștință de conținutul întâmpinării și nemaifiind alte cereri sau probe de administrat instanța constată că este în stare de judecată și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentantul reclamantei recurente solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, pentru motivele arătate în concluziile scrise și în cererea de recurs, fără a fi necesar eliberarea de judecată.

CURTEA

Asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 681/22.IV.2009 pronunțată în dosar nr. / 108/2008 Judecătoria Arad a admis excepția de inadmisibilitate a cererii de chemare în garanție, a acțiunea formulată și precizată de reclamanta SC X SRL împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, pentru anularea în parte a Deciziei nr. / 13.02.2008, a Deciziei de impunere nr. / 2007, a Raportului de inspectie fiscală

contestată și desființată prin Decizia nr...../22.10.2007 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad, efectuându-se o nouă inspecție fiscală finalizată prin Raportul de inspecție fiscală nr...../20.11.2008, prin care s-a stabilit în sarcina sa obligații fiscale suplimentare de lei reprezentând TVA, pentru care s-a emis Decizia de impunere nr...../20.11.2008. Organul de control a considerat că nu era îndreptățită să deducă TVA în sumă de 80.500 lei pentru bunurile achiziționate de la SC E SRL Oradea, în condițiile în care acest furnizor nu a fost identificat cu sediul declarat, nu a colectat TVA aferent facturilor și nu a depus declarații de impozite și taxe la Administrația Finanțelor Publice Oradea.

Împotriva deciziei de impunere, reclamanta a formulat contestație care însă a fost respinsă prin Decizia nr...../13.02.2008, organul de soluționare însușindu-și concluziile inspecției fiscale.

Reclamanta a considerat că actele administrative fiscale sunt nelegale și că este îndreptățită la rambursarea integrală a sumei de lei TVA, întrucât deține documente fiscale în baza cărora s-au executat plăți către diverși furnizori, facturi întocmite în conformitate cu dispozițiile art.155 (5) și a plăți TVA asupra acestor facturi, iar furnizorii mărfurilor facturate este de asemenea persoana impozabilă, plătitor de TVA conform art.150 (1) din Legea nr.571/2003.

Reclamanta a formulat și cerere de chemare în garanție a SC E SRL Oradea (fide art.82, 83), cu motivarea că această societate este cea care a emis facturile nedeductibile de TVA din punct de vedere al Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad și să fie obligată aceasta la plata sumei de lei.

Prin întâmpinare și concluziile scrise pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivare s-a arătat că organul fiscal a respins de la rambursare suma de lei reprezentând TVA pentru care societatea reclamantă și-a exercitat dreptul de deducere, în condițiile în care TVA este aferentă unor facturi emise de o societate care nu funcționează la sediul declarat, nu are angajați, nu depune declarație de impozite și taxe, iar facturile fiscale nu conțin elementele obligatorii înscrise la art.155 (8) Cod fiscal și în această situație nu putea presta serviciile și operațiunile înregistrate de reclamantă, fiind invocate astfel prevederile art.145 (3) (8).

În cauză instanța a încuviințat și s-a efectuat o expertiză judiciară de către consultantul fiscal

Concluziile raportului de expertiză sunt acelea că reclamanta are dreptul la deducere a TVA în sumă de lei, nedatorând obligația suplimentară stabilită prin decizia de impunere în acest quantum reprezentând TVA, întrucât la data întocmirii facturilor SC E SRL era contribuabil activ plătitor de TVA, iar facturile emise cuprind toate elementele prevăzute la art.155 (8).

Din actele și lucrările dosarului instanța a reținut că verificarea societății reclamante

de art.155 (8) din Legea nr.571/2003.

Astfel, potrivit art.145 (8) lit. a din Legea nr.571/2003, în vigoare la data operațiunilor pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii (2). În factura fiscală care cuprinde informațiile prevăzute de art.155 (8) (...).

Din verificarea facturilor depuse în dosar se constată că acestea nu cuprind toate mențiunile cerute de art.155 (8) elementele obligatorii, lipsă fiind cele reținute de organul de soluționare a contestațiilor în Decizia nr./13.02.2008 (filele 10-17) și ca urmare nu pot fi considerate documente justificative în înțelesul Legii nr.82/1991.

Ori, TVA nu poate fi dedusă în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA. În acest sens pronunțându-se înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 15.01.2007 obligatorie, astfel instanța va aprecia că reclamanta nu este îndreptățită să deducă TVA în sumă de lei aferentă facturilor fiscale emise de SRL Oradea și în consecință va respinge acțiunea.

Cu privire la cererea de chemare în garanție, din oficiu instanța a pus în discuție admisibilitatea acestei cereri raportat la prevederile art.17, 25, 212 (3) și (4) din O.G. nr.92/2003.

Instanța a admis excepția de inadmisibilitate a cererii de chemare în garanție în cazul SC E SRL Oradea, întrucât în cauză subiecte al raportului juridic fiscal este statul român prezentat de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate cu personalitate juridică și reclamanta în calitate de contribuabil (debitor), iar în cazul în care obligația de plată nu a fost îndeplinită de către debitor, debitorii devin în condițiile legii persoanele menționate la art.25 (2) lit. a-f Cod procedură fiscală.

Chemata în garanție nefiind o persoană din cele menționată la art.25 și nici din cele prevăzute de art.212 Cod procedură fiscală, nu poate fi obligată la plata obligației fiscale în locul reclamantei.

În consecință, instanța a admis excepția și în temeiul art.137 Cod procedură civilă a respins ca inadmisibilă cererea de chemare în garanție.

În temeiul art.274 Cod procedură civilă nu au fost acordate cheltuieli de proces decât.

În cauză a declarat recurs reclamanta SC X GRUP SRL Păuliș solicitând modificarea sentinței conform art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă și admiterea acțiunii.

Recurenta critică prima instanță pentru că a ignorat concluziile expertiză

t. 155 alin. 5, societatea petentă plătiind inclusiv TVA-ul acestor facturi, drept pentru ca
e dreptul de a și-l deduce d. p. d .v fiscal.

Furnizorii societății petente sunt de asemenea persoane impozabile, plătitori c
/A, conform art. 150 din Legea nr.571/2003.

Prin raportul de expertiză contabilă judiciară dispus în cauză, expertul contabil
nstatat că organele de inspecție fiscală nu au acordat reclamantei dreptul de deducere
TVA în sumă de lei aferentă facturilor emise de SC E SRL Oradea, situația facturilor
nd prezentată în anexa 2.

Din materialul documentar examinat rezultă că obiectul facturilor îl reprezintă livră
bunuri și lucrări de construcții; facturile sunt emise de SC E SRL Oradea, persoan
pozabilă, înregistrată ca plătitor de TVA la data emiterii facturilor, așa cum rezultă d
resa nr. /19.01.2009 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiulu
adea. SC X SRL este persoana impozabilă, înregistrată ca plătitor de TVA.

Față de cele prezentate mai sus, consideră că sunt îndeplinite cerințele art. 14
n. 3) din Codul fiscal, privind dreptul de deducere,..., precum și cele ale art. 145 alin. 8
Codul fiscal privind deținerea documentelor necesare pentru justificarea dreptului d
ducere a taxei, consideră că sunt respectate condițiile prevăzute la art. 155 alin 1) d
dul fiscal și întrunite cerințele impuse documentelor justificative de deducere a taxe
evăzute la art. 155 alin. 8) din Codul fiscal.

De asemenea reclamanta consideră că are dreptul al deducerea sumei de 80.51
și prin urmare este îndreptățită la rambursarea sumei de 96.558 lei.

Se mai arată că soluția este criticabilă și pentru că s-a reținut că societatea n
ține documentele justificative prevăzute de Legea nr. 82/1991 fără a face precizări î
est sens.

Examinând recursul reclamantei în raport cu motivele invocate și cu cele din ofici
evăzute de art. 304 Cod procedură civilă, se constată că este nefondat și se resping
ntru că:

Problema care se pune în litigiu este cea privind îndeplinirea condițiilor prevăzut
legislația fiscală, de documentele prezentate de reclamantă la pârâ

G.F.P Arad pentru rambursarea unui TVA în sumă de

în Raportul de inspecție fiscală nr...../2007 s-a constat că " unor facturi emise de societate care nu funcționează la sediul angajați și nu depune declarații de impozite și taxe, iar facturile elementele obligatorii înscrise la art. 155 alin. 8 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 145 alin. 8 Cod procedură fiscală, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente pentru TVA datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factura fiscală care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. 8) și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 155 alin.1 lit. b) și art. 151 alin. 1 lit. b) care sunt înregistrați ca plătitori de TVA, justifică taxele datorate, cu factura fiscală , întocmită potrivit art. 155 alin. 4.

Art. 155 alin. 1 Cod procedură fiscală prevede că orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA, are obligația să emită factura fiscală pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate, către fiecare beneficiar. Persoanele impozabile care nu sunt înregistrate ca plătitor de TVA, precum și contribuabilii inactivi, ale căror certificate de înregistrare fiscală au fost suspendate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, nu au dreptul să emită facturi fiscale și nici să înscrie taxa pe valoarea adăugată prin livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate către altă persoană, în orice documente emise.

Art. 155 alin. 8 Cod procedură fiscală prevede că factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații: seria și numărul facturii; data emiterii facturii; numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al persoanei care emite factura; numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate; valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată; cota de TVA sau mențiunea scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil sau neinclus în baza de impozitare, după caz; valoarea TVA pentru operațiunile taxabile.

Art. 155 alin. 8 Cod procedură fiscală modificat de art. 1 pct. 79 OG nr.83/2004 a prevăzut că factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații: seria și numărul facturii; data emiterii facturii; numele, adresa și codul de identificare fiscală al persoanei care emite factura; numele, adresa și codul de identificare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii; denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate; prețul unitar fără TVA și baza de impozitare pentru fiecare cotă sau mențiune: cota TVA aplicată sau mențiunile: scutit cu drept de deducere scutit fără drept de

Deci documentele verificate de pârâtă nu îndeplinesc cerințele legale enumerate, astfel că bine a fost respinsă acțiunea prin sentință, fără luarea în considerare a expertizei contabile efectuate în cauză care este irelevantă atâta timp. cât aceasta nu a demonstrat inexistența omisiunilor din documentele prezentate de reclamantă, aspecte sub care criticile din recurs sunt nejustificate și recursul se respinge ca nefundat, cu aplicarea art. 304 alin. 1 Cod procedură civilă.

Curtea constată că recursul nu evocă nici un aspect care să demonstreze că reținerile din sentință sunt necorespunzătoare constatărilor pârâtei, recursul rezumându-se, în principal la reproducerea unor fragmente din expertiza contabilă, care însă este irelevantă în cauză astfel că bine a fost înlăturată ca probă în apărare de prima instanță, reținându-se și incidența deciziei în interesul legii pronunțată de înalta Curte de Casație și Justiție, cu nr. V/15.1.2007.

Este nefondată și critica recurentei legată de invocarea Legii nr.82/1991 de către prima instanță, pentru că într-adevăr nerespectarea dispozițiilor legale fiscale din Codul de procedură fiscală menționate în actele de impunere fiscală duc la concluzia că documentele prezentate de reclamantă nu îndeplinesc nici cerințele legii contabilității privind documentul justificativ.

Este legală și respingerea cererii de garanție formulată de reclamanta recurentă pentru că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 60 și următoarele Cod procedură civilă în litigiu, pentru că în raporturile de drept fiscal acestea nu sunt aplicabile, acestea născându-se doar între contribuabil și autoritatea fiscală, astfel că nu se poate pune problema căderii în pretenții prevăzută de legea civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge ca nefondat recursul declarat de reclamanta SC X SRL Păuliș, împotriva sentinței civile nr...../22.04.2009 pronunțată în dosar nr...../108/2008 al Tribunalului Arad.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 27.10.2009.